

8. Hensynet til huslejen /boligudgiften

For langt de fleste danskere sker der ingenting med boligudgiften uanset, om vi stemmer ja eller nej den 28. september. Af hver 100 boligejere i Danmark har de 94 nemlig fastforrentede lån i deres bolig. Det betyder, at når lånepapirerne er i orden, er terminsydelsen uændret i hele lånets løbetid – uanset hvad der sker med renten. En renteændring påvirker derfor kun boligudgiften (huslejen) for det lille mindretal (6 %) af husejerne, som har lån med variabel rente, og så for dem, der skal optage nye lån, f.eks. i forbindelse med køb af hus eller lejlighed.

Holder vi fast i kronen og siger nej til euroen den 28. september, vil renten nok i en periode blive forhøjet lidt. Det vil dog næppe ramme huskøberne, fordi højere rente typisk vil betyde lavere huspriser.

For de mange mennesker, som bor i eget hus og har optaget fastforrentede lån, vil en rentestigning typisk gøre det lidt billigere. En højere rente vil nemlig som anført medføre lavere huspriser og dermed også lavere ejendomsværdier. Dét vil selvsagt betyde lavere ejendomsskatter og dermed også lavere boligudgifter.

9. Hensynet til pensionsopsparingen

Størrelsen af den private pensionsopsparing afhænger bl.a. af rentetilskrivningen. Hvis det er rigtigt, at renten bliver lavere med et ja til euroen, så vil rentetilskrivninger på opsparing selvsagt også blive mindre med euroen end med kronen. Den lidt lavere rente i euroland vil betyde, at pensionsopsparingen vokser langsommere, end hvis vi holder fast i kronen. Selv små renteforskelle har nemlig stor betydning, når det gælder opsparing over mange år. For pensionsopsparing spiller lidt mere i rente derfor en stor rolle.

10. Hensynet til en sund økonomi.

Danmark har i dag en økonomi, som er langt mere sund end økonomien i euroområdet. Vi har således en væsentlig lavere arbejdsløshed end de store eurolande. Vores realløn og levestandard er i gennemsnit højere end i euroland, og vores realrente lavere. Danmark har et betydeligt overskud på de offentlige finanser, mens eurolandene har underskud. Vi har et velfungerende og stabilt arbejdsmarked.

Investeringer, økonomisk vækst og beskæftigelse trives i dagens Danmark. De internationale opgørelser placerer Danmark meget højt på listen over lande med en stærk konkurrenceevne. Økonomisk er Danmark på mange måder et foregangsland. Præcis som regeringen påpeger det. Lad os dog bevare den placering. Euroen er et eksperiment, som ikke er prøvet før. Der er ingen, som kan garantere os, at det går godt. Den

faldende og meget lave eurokurs hér i foråret 2000 tyder på, at euroen bliver en svagere og mere ustabil valuta end D-marken.

11. Hensynet til værn mod valutakriser

Det er klart, at hvis vi afskaffer kronen, kan der ikke opstå valutakriser omkring kronen. Men at være så bange for valutakriser, at man vil afskaffe kronen, svarer til at være så bange for døden, at man begår selvmord.

Kronen er allerede ganske godt sikret i kraft af den aftale, Danmark har med eurobanken i Frankfurt (den såkaldte ERM2-aftale). Denne aftale gælder, selv om Danmark vælger at holde fast i kronen ved at sige nej til euroen. Dét har vi eurobank-chefen Wim Duisenbergs ord for (jf. dagbladet Børsen 27. januar 2000).

I øvrigt rammer valutakriser først og fremmest finansverdenen. Økonomiministeriet har ikke kunnet påvise tab af danske arbejdspladser som følge af de få tilfælde af pres på den danske krone, der har fundet sted gennem de seneste 15 år.

12. Hensynet til indflydelsen

Europolitikerne hævder, at Danmark vil gå glip af indflydelse, hvis vi holder fast ved kronen og siger nej til euroen. Det er imidlertid naivt at forestille sig, at Danmark med 5 millioner mennesker vil få ret meget at skulle have sagt i et euroland, der omfatter omkring 300 millioner mennesker. Erfaringen har vist, at de store lande reelt afgør tingene. Konkrete beslutninger f.eks. om eurorenten eller kursen på euro vil reelt blive truffet af de store.

Økonomiminister Marianne Jelved blev i Folketingets spørgetid den 3. maj 2000 spurgt om, hvilken konkret indflydelse tre små eurolande som Finland, Irland og Portugal har haft af at sidde med ved eurobordet i de 16 måneder, eurosystemet har været i funktion – og hvilken gavn, borgerne i de tre lande helt konkret har haft af euromedlemskabet. Ministeren kunne ikke svare...

Bliver Danmark euromedlem, får vi ganske vist en formel indflydelse på beslutningerne i eurobanken i Frankfurt. Her har hvert lands nationalbankdirektør én stemme som bestyrelsesmedlem. EU-traktaten forbyder dem at tage nationale hensyn, og afstemningerne i bankens bestyrelse er hemmelige. Eurobankens målsætning er at holde stabile priser i euroområdet som helhed. Dette mål vil også den danske nationalbankdirektør overholde, selv om forholdene i Danmark måtte afvige fra gennemsnittet og derfor kræve en anden pengepolitik. Særlige nationale behov kan eurosyste- met ikke klare.